

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku D. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o wznowienie postępowania,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 lutego 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie D. K. od postanowienia tego Sądu z dnia 27 kwietnia 2011 r. odrzucającego skargę wnioskodawcy o wznowienie postępowania w sprawie o prawo do renty socjalnej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, skoro odpis postanowienia z dnia 27 kwietnia 2011 r. wraz z jego uzasadnieniem doręczony został wnioskodawcy w dniu 25 lipca 2011 r., to termin do jego zaskarżenia upłynął w dacie 1 sierpnia 2011 r.

Zatem wniesienie zażalenia w dniu 26 września 2011 r. nastąpiło z uchybieniem terminu określonego w art. 394¹ § 2 w związku z art. 394 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca wniósł o jego uchylenie i nadanie sprawie biegu, podnosząc, że skuteczne wniesienie środka odwoławczego w ustawowym terminie nie było możliwe z uwagi na długotrwałą i obłożną chorobę pełnomocnika strony powodowej, uniemożliwiającą jakiegokolwiek wykonywanie czynności zawodowych na rzecz mocodawcy, a także brak możliwości ustanowienia substytutu. Nadto sam powód miał w tym okresie ograniczone możliwości działania w swojej sprawie z uwagi na stan zaawansowanej choroby.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z zasadą formalizmu postępowania cywilnego, aby czynność procesowa polegająca na zaskarzeniu orzeczenia mogła wywrzeć zamierzone skutki, musi być dokonana w określonym terminie, a więc w okresie przewidzianym do wniesienia środka zaskarżenia. Terminy te, ustanowione przez przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, mają charakter procesowy i ustawowy. Nie mogą być przedłużane ani skracane przez sąd lub przewodniczącego jak ma to miejsce w przypadku terminów sądowych, a ich upływ powoduje bezwzględną bezskuteczność czynności zaskarżenia bez względu na to czy przekroczenie terminu nastąpiło z winy strony, czy też bez takiej winy (art. 167 k.p.c., zgodnie z którym czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna) oraz obowiązek sądu uwzględnienia tego przekroczenia z urzędu i odrzucenia spóźnionego środka zaskarżenia (tu: art. 397 § 2 zdanie pierwsze w związku z odpowiednio stosowanym art. 370 k.p.c.), chyba że wraz z nim zostanie złożony wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia (art. 168 i następne k.p.c.).

Skarżący nie kwestionuje, że wniesienie przez niego zażalenia nastąpiło z uchybieniem tygodniowego terminu określonego w art. 394 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., co powoduje oddalenie zażalenia - jako niezawierającego uzasadnionych podstaw - na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.